

אנט שעבר לכת האגנוסטית וכתב ספר ידוע על הפרוטסטנטיות והאנרכיזם. לפני שמונה שנים חזר הזוג לארץ והקים את ביתו בחיפה. בני התגייס לחיל-הים בו הוא משרת עד היום. אן למדה עברית ב' אולפן. שם נדבק לה גם מבטא רומני, כיוון שרוב חבריה לכיתה היו עולים מרומניה.

בספרו אלטנוילנד הוא מספר לנו על פרוסי נוצרי, הברון קינגספורט, הנקלע לארץ, מתקשר אל העם ומתערה בו עד כדי כך שהוא מרגיש צורך להצטרף אליו. זאת הוא עושה על-ידי מילוי טופס מתאים אצל נשיא-המדינה, אשר לדתו — אין הדבר נוגע כלל וכלל לשייכות הלאומית.

רצוננו, שעם זה וארץ זו יהיו מרכז חינו וחי ילדינו — באין מפריע. אמרו המשיבים, כי לא יתכן כי אדם יחליף לאומו כהבל פה, יום כך ויום את-רת — על זה אין חולקים. דווקא דת ניתן להחליף פעל-ידי אקט פורמלי וחד-פעמי, ו-אפילו פעמים רבות. יכול אדם להיות בן

יהודי ושני ההורים מצהירים בתום-לב כי ילדם יהודי ואינו משתייך לשום דת אחרת; וכאשר התבצע תהליך ההסתפחות של אדם לעם היהודי.

מהו המדד לזהות לאומית?

בסיום טיעוניו נעזר רבי-סרן שליט גם בהכרזה על הקמת המדינה: „נאמר שם בסעיף י"ז: „אנו מושיטים יד שלום וסכנות טובה לכל המדינות השכנות ולי-עמיהן וקוראים להן לשיתוף פעולה עם העם העברי בארצו.“ ובסעיף י"ח נא-מר: „אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות...“

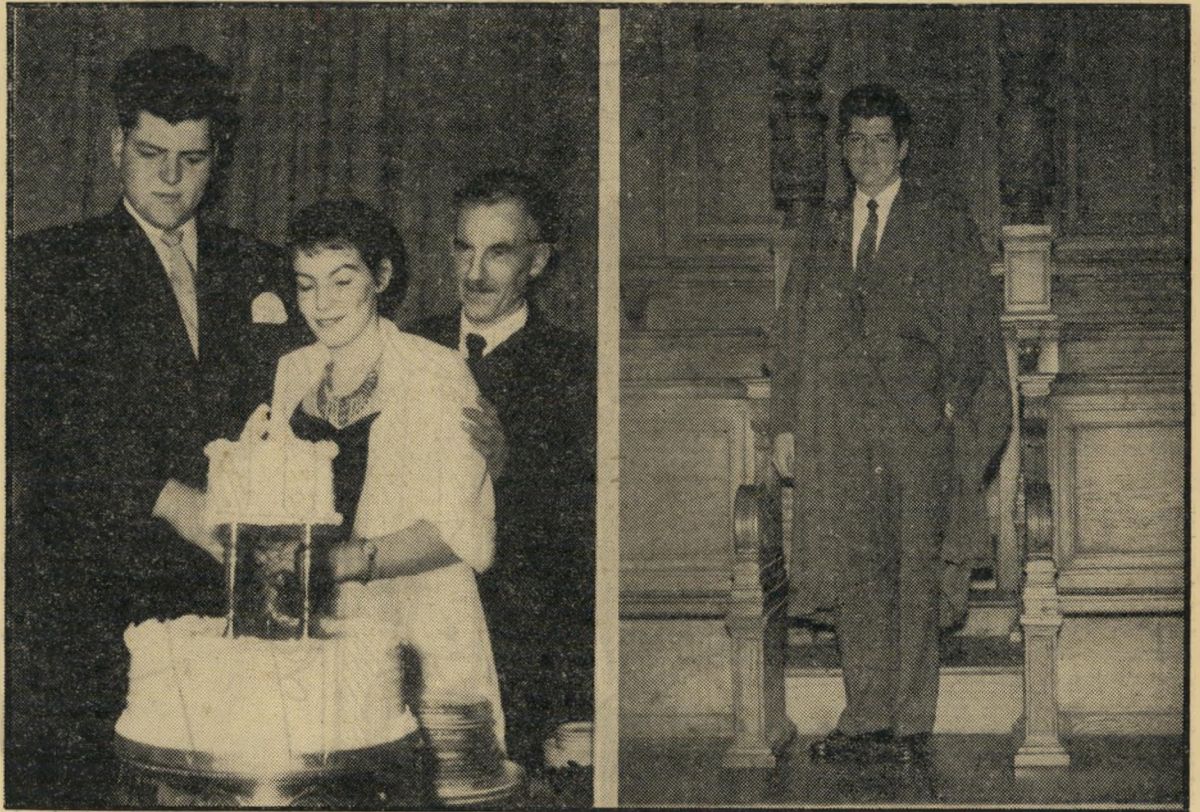
„מסתבר שכבר מייסדי המדינה מצאו לי-נכון ליצור הפרדה סמנטית בין העם היושב בארצו ובין יהדות העולם. הפרדה זו הונח צחה במימך ההיסטורי והיסודי של מדי-נתנו ללא כל חשש מפיצול העם... לכן אנו מציעים, ברוח ההכרזה על הקמת המדינה — רישום שישקף את המצב כפי שהוא. יקבעו שלושה מושגים שונים לי-שלוש קטגוריות שונות: דת — יהודי; לאום — עברי; נתינות — ישראלית.

„איני רואה הבול מהותי בין יהודי ו-עברי, אולם כדי למנוע בלבול מתמיד ו-הטעיה, ירשם כעברי כל בן הלאום היהודי שאינו מזדהה עם דת משה.

„ילדינו הם ילידי ישראל של היום, בחי-נוכם נכללים כל ערכי התרבות והדת הי-יהודית שעיזבו עם זה, כפי שהם משתק-פים בחינוך החילוני במדינה. חינוכם לא יכלול כפיית דפוסי-אמונה ופולחן! ספציפיים של דת משה. האם ייתכן להגיד שאי-אמר-נה בדת זו (או בפירוש הניתן לדת על-ידי פלג מסוים ביהדות) יהווה מדד לזהות לאו-מית?

„לכן נבקש מבית-המשפט לא לתת ידו לכריתה שרירותית זו של ילדינו מעמם! עד כאן נאומי של רס"ן בני שליט בפני בית הדין הגבוה לצדק.

הפרשה, שגרמה לסערת-רוחות כללית ב-מדינה, לא השפיעה על חי משפחת שליט. לבד מפרחים, מיברקים וברכות, שהם מקי-בים לים מאנשים רבים, ביניהם כאלה שאינם מכירים, להצלחת מאבקם, אין שום שינוי בחייהם. הם מנהלים אותם בשיגרה הרג-י לה — כיהודים לפי לאומיותם.

י"ר הסטודנטים פניו שליט בתק-ניברסיטת אינברג שבסקוטלנד, שם למד פסיכולוגיה ונבחר כיושב-ראש התאחדות הסטודנטים באוניברסיטה.

היא התאקלמה בארץ וראתה את עצמה כ-ישראלית לכל דבר. כאשר בשלב הראשון של בירור התביעה קרא פרקליט המחוז יורם בר-סלע לעברה: „מה את יודעת על חינוך ילדים כיהודים?“ קמה אן, השיבה לשאלות השופטים בנושא זה בעברית רהוטה, עד שהשופטים הציעו לצרף אותה כעותרת לבקשה. בני ואן רואים את עצמם כבני-בלידת. אבל הם מאמינים כי הם שייכים ללאום העברי, כך הם רוצים גם לחנך את בניהם. כדי לבסס את אמונתם זו בנה בני שליט את מחקרו על בעיות הלאום והיהדות.

חתונה סקוטית סקוטלנד. מאחורי אן נראה אביה, חיים וייצמן ואף קיבל מיגרש במתנה על הכרמל מחברת הכשרת הישוב.

„שייכות לאומית מוגדרת על-ידי גישות שכליות וריגשיות למערכת התייחסות כלפי קבוצת אנשים מסוימת. אין גישות אלה ניתנות להעברה על-ידי גנים ואין הם יכולות להיכלל במיסגרת של מנגנון ביולוגי כלשהו. „המשיבים הקושרים את לאום הילדים ללאום האם, מנסים למעשה להשתמש ב-מנגנון ביולוגי. גישתם זו מביאה לזהות המושג לאום למושג הגזע, שהרי גזע הוא המושג היחיד הניתן להגדרה ביולוגית ו-תורשתית — ובכך גוררים אותנו המשיבים לדרכי מחשבה של גרמניה הנאצית ודרום-אפריקה של ימינו.“

דת אחת בבוקר ובן דת שניה בערב. לאום אין ורוכשים כך. גם לאום יהודי לא יתכן שירכש רק על-ידי אקט ההתגיירות בלבד ללא כל הסתפחות נוספת. „יש להתייחס לשני קווים מנחים באשר ללאומו של אדם: כאשר אחד ההורים הוא

דרכי מחשבה של גרמניה הנאצית

לזו הקריטריונים לפיהם נבקש להיחשב „שאל בני שליט בבית-המשפט, ו-ישיב: „יש להם היסטוריה, לשון, מנהגים וערכים משותפים לשאר חבריהם. מורשת היסטורית באה לביטוי לא רק על-ידי קריאה על אבותינו, אלא, בין-השאר, גם על-ידי קשר מוחשי לארץ ונחלת. יכול אני ללכת עם ילדי להרה-צופים ולהראות להם את האוניברסיטה ולספר כי כבר אבי-סבם, מצד האם, היה פה ונלחם עם נשיאה הראשון של מדינת-ישראל לנבנות פה את האוניברסי-טה, שתשמש כמרכז ליהדות העולם. ו-לבנותה מבוצרת, למרות התנגדותו של וייצמן.

דת ניתן להחליף, לאום — לא!

להדגים מה גדול האבסורד לתוכו מובילים אותנו המשיבים, המשיך בני שליט בטיעונו, „הרי לפי ההגדרה הי-מוצעת על ידם, קאמל נימרי, מנהיג הפתח, לאומן ערבי מוצהר היושב במאסר-עולם יינו בן הלאום היהודי, כי נולד לאם יהודי-דיה — בעוד אשר ילדי נוכרים. את נימרי מוכן היועץ המשפטי לקבל לחיק-האומה, אך אותי הוא משלח, כפי שכנראה היה משלח את משפחות שאול טשרניחובסקי ומקס נור-דאו, שלא לדבר על רבים מעולי גרמניה אשר, במילי המאמר בהארץ על העליה הי-גרמנית: היו יהודים רק לפי חוקי גירי-ברג הנאצים.

„לפי הספרות מתברר שב-1933 התחננו 33% מכל הגברים היהודים בגרמניה עם נשים נוכריות. צאצאיהם, אם היו נותרים אחרי השואה, היו נדחים גם הם מקהל ישראל. „...אשתי באה לארץ כעולה ולא כי-תיירת. לא הבין היועץ-המשפטי מה טעם מצאתי לציין זאת בפניתי לשר-הפנים — ובכן, ציינתי זאת כי הרבר מהוה ראה אוניקטיבית לנכונות להשתלב קבע ב-ארץ. השתלבותה בארץ הזאת, במשך תשע שנים, רק מאשרת מסקנה זו... אינני נביא ואינני יודע מה יילד יום. ברוח אני שאיש מאיתנו אינו יודע מה יעשו ילדי בעוד דור. אולם פה מרכז חינו כהוה ובעתיד, עצם קיום משפט זה מהוה הוכחה מה עז

אן ובני שליט, הרואים את עצמם ואת ילדיהם כבני הלאום היהודי, אך החליטו להילחם על זכותם של ילדיהם לבחור בעצמם את דתם כשיתבגרו. מלחמתם עשויה להניע את בית-המשפט העליון לפסוק בשאלה: מיהו יהודי?

הלוחמים

אן ובני שליט, הרואים את עצמם ואת ילדיהם כבני הלאום היהודי, אך החליטו להילחם על זכותם של ילדיהם לבחור בעצמם את דתם כשיתבגרו. מלחמתם עשויה להניע את בית-המשפט העליון לפסוק בשאלה: מיהו יהודי?